

Gyermekeink a szenvedélyek rabságában

A Család és Gyermejköltségi Szolgálat által szervezett Prevenációs programsorozatunk következő előadására 2016. november 10-én délután került sor, szintén a Művelődési Házban. Azokat a szakembereket, pedagógusokat, szociális szakembereket és érdeklődő szülőket hívtuk és vártuk, akik szeretnének segíteni azoknak, akiket személyesen is érint a szenvedélybetegségek okozta személyiségváltozás, és akik talán még azt sem értik, hogy bajban vannak, változtatni kell az életvitelükön.

Tasi Krisztina egészségpszichológus, a Kunhegyesi Mikro-társégi Szociális Intézmény pszichológiai tanácsadója tartott interaktív előadást arról, hogy milyen szenvedélybetegségek tartják az embert fogságban és akadályozzák a munkában, a tanulásban és az életvitelben.

A szenvedély az ember természetes létállapota. Boldog, érzelmdús pillanatainkban, a szerelemben, a kreatív alkotó tevékenységben éljük át.

Izgalmas volt hallani azt, hogy tulajdonképpen mindenkinek van valamilyen szenvedélye, ami adott esetben jó, mert erőt ad, motivál bennünket a mindennapi cselekvésekben.

A szenvedély jó dolog, hiszen hajtóerő a munkában, motivál a tanulásban és egyéb szabadon választott hobbikban. A szenvedélyes emberek vitték előbbre a világot, azok, akik tudtak és mertek akadályt nem ismerő módon cselekedni.

Van azonban egy olyan határ, amikor a szenvedély már kielégtséget, fásultságot hoz az életünkbe és ilyenkor könnyen a szenvedélye fogságába kerülhet az ember.

A szenvedélybeteg saját létezését, érzelmi stabilitását, örömet a szenvedélye tárgyával való megelégtől teszi függővé. A szenvedély elveszti tápláló, feltöltő szerepét, és a személyiség építése helyett átveszi az uralmat és ellenkezőleg, pusztítóan kezd el hatni.

Mik ezek az esetek? Lehetetlen volna felsorolni, olyan sok változata van annak, amikor a szenvedély már elvakítja a

tisztánlátást és tönkretetheti az embert. Ilyen eset az, amikor valaki „munkamániás”, vagyis minden idejét a munkával tölti, elhanyagolva a családját, a barátait, mert csak a munka tud már örömet okozni neki, a munkasiker tudja boldoggá tenni. Ilyen még a kényszeres vásárlás, amikor csak az újabbnál újabb ruhadarabok, vagy más eszközök beszerzése okoz kielégülést.

A korlátlan internetezés is függőséghez vezet, éppúgy, mint a kóros játékszenvedély. Sajnos ez kiégéshez, depresszióhoz vezet egy idő után.

A mértékletességet itt is, mint az élet minden területén, érdemes betartani.

Tasi Krisztina egy izgalmas animációs filmmel mutatta be, hogyan alakul ki a szenvedélybetegség, a kábítószer használat hogyan tesz függővé felnőtteket, fiatalokat egyaránt.

A függőség kialakulása lassan, szinte észrevétlenül történik, a kialakult szenvedélybetegségben viszont a személy már próbálja tagadni saját maga, és a környezete előtt is, ezért a leszokást rendkívül megnehezíti a tagadás és a megvonásos tünetek jelenléte.

Külön kitért az előadó arra, hogy a szülőknek nagy a felelőssége abban, hogy elkerüljék gyermekük szenvedélybetegségek fogságába kerülését. Azt tanácsolta, hogy minél többet kell beszélgetni a gyermekkel, hiszen igényük van erre minden életkorban még a lázadó kamaszoknak is.

A szülőknek tudni kell, hogy mi történik a gyermekükkel. Ezt pedig csak odafigyeléssel lehet megtudni.

Van olyan eset, amikor nem találják meg a közös hangot a szülők a saját gyermekükkel, ilyenkor érdemes a pszichológus segítségét kérni. Kunhegyesen van erre több lehetőség is: az előadó, Tasi Krisztina ingyenes tanácsadása a Családsegítőben vehető igénybe előzetes egyeztetés alapján, valamint a Pedagógiai Szakszolgálat Kunhegyesi Tagintézményében is van pszichológus, lehet kérni a segítségüket.

Kiemelte az előadó azt is, hogy milyen fontos a szülői, nevelői, felnőtt vagy kortársi példamutatás!

Gyakorlati példákon keresztül mutatta be, hogy a mintakövetésnek nagyobb a szerepe a gyermekek, sőt a felnőttek életében is, mint a szóbeli utasításoknak.

Nagyon vidám és maradandó élményt okoztak az előadás során bemutatott gyakorlati tapasztalatot eredményező kis játékok.

Az előadás végére mindenkiben megérlelődött a gondolat, hogy meg kell találnunk életünkben azokat a természetes örömforrásokat, amelyek saját magunknak és a környezetünknek is boldogságot okoznak.

Reméljük, sikerült felvértezni az érdeklődőket a függőségekkel kapcsolatos problémák megelőzését, felismerését és alternatívák nyújtását illetően.

Vincze Lászlóné
intézményvezető

A Szociális Munka Napja

„Ebben az életben nem tehetünk nagy dolgokat, csak kis dolgokat tehetünk nagy szeretettel.” (Teréz anya)

Őszinte megbecsülés illeti azokat, akik nap, mint nap hitükkel és meggyőződésükkel azon fáradoznak, hogy a rászorulónak – legyen az gyermek, felnőtt, időskorú, fogyatékos, szenvedélybeteg, pszichiátriai beteg, hajléktalan – az emberi méltóságot tiszteltetben tartva adják meg a tőlük telhető segítséget.

A közösség, a társadalom megbecsülésének jeleként ünneplik

világszerte november 12-én a Szociális Munka Napját.

Hogy miért éppen november 12-e? Mert a Szociális Munkások Nemzetközi Szervezete 1997. november 12-ére (egy alkalomra) meghirdette a Szociális Akció Nemzetközi Napját, amelynek fő témája a kirekesztés elleni harc volt. A nemzetközi akciónap emlékére, illetve az akciónap tartalma miatt született az a javaslat, hogy ezentúl Magyarországon minden évben november 12-e legyen a Szociális Munka Napja.